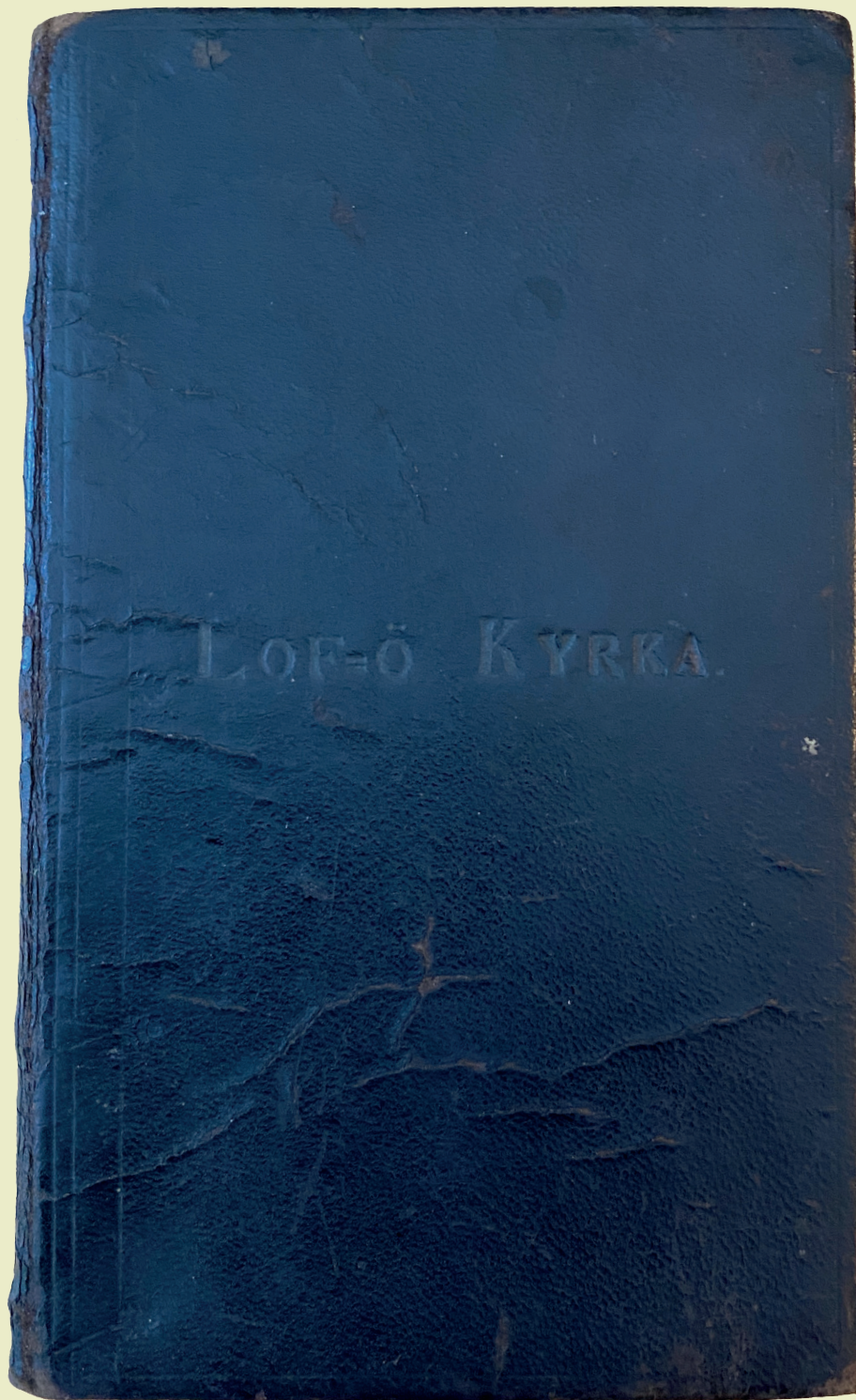
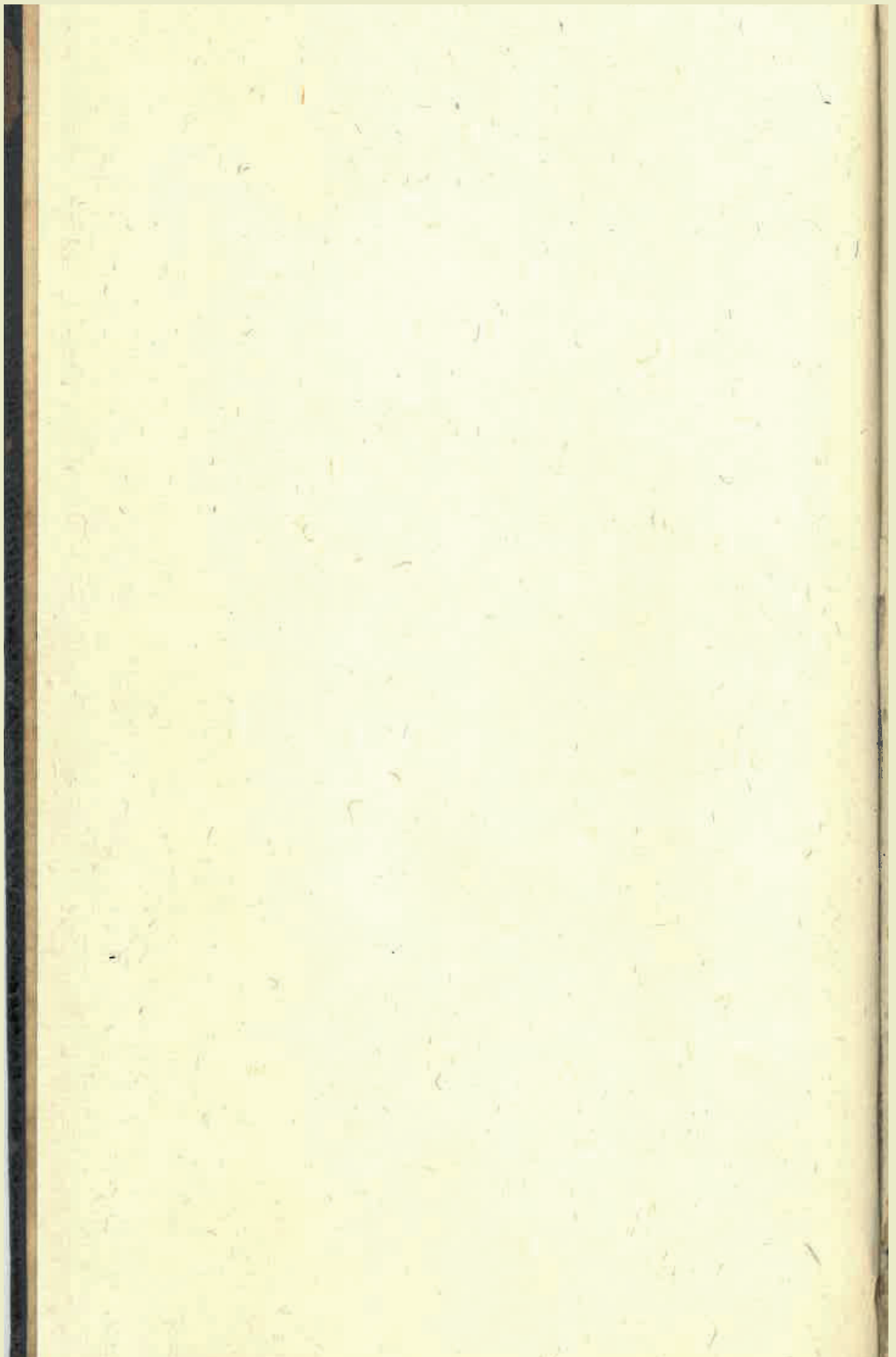

**Begravningsskrift för begravning av
Olof von Dalin
Samuel Klingenstierna
Lovö 1769**

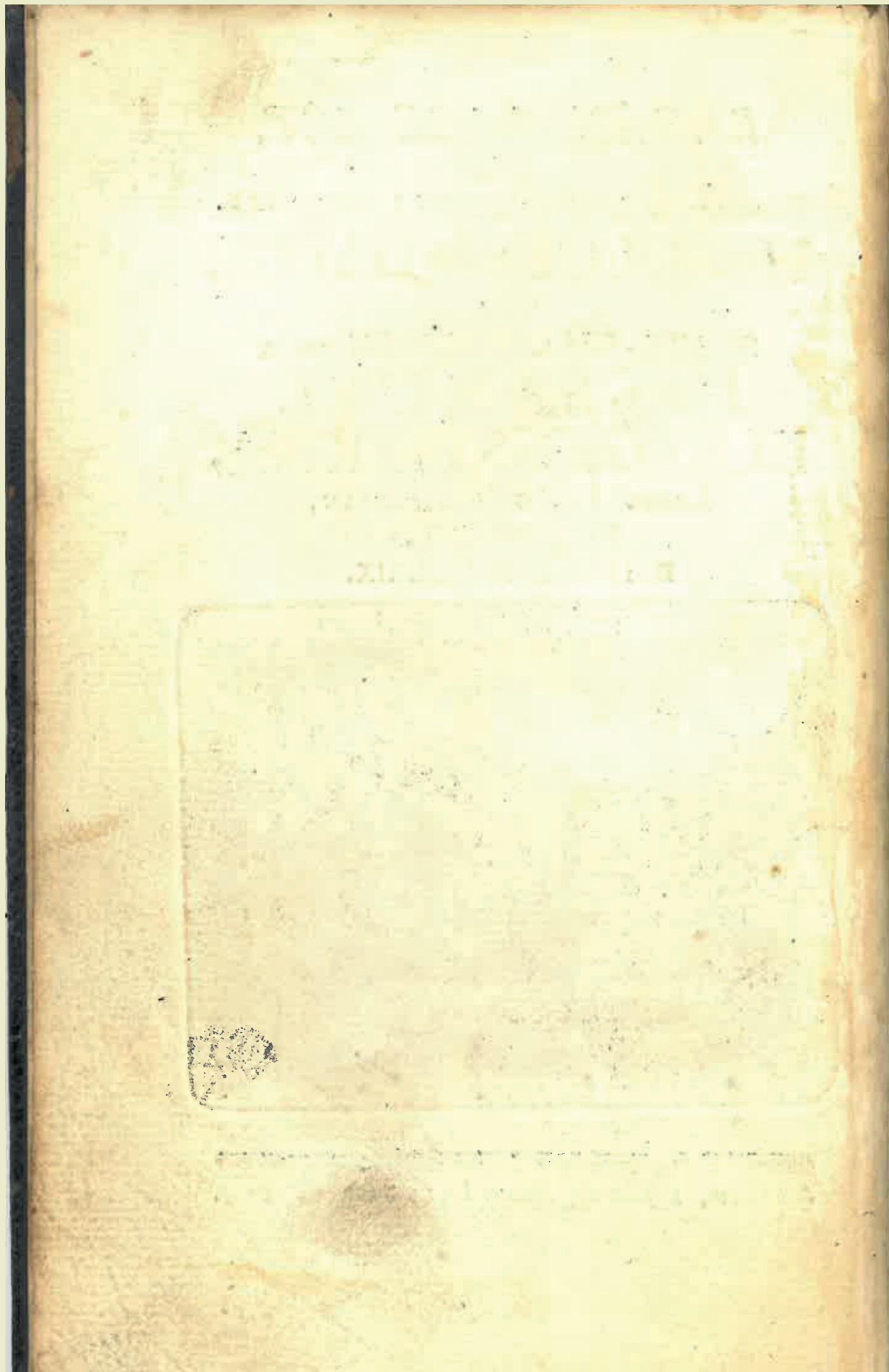

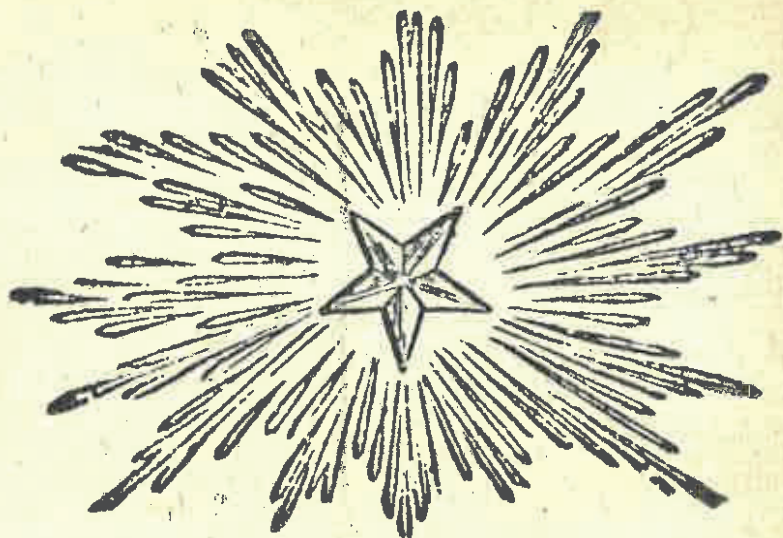

BEGÅNGELSE-ACT,
DÅ
FRAMLEDNE HOF-CANCELLEREN *m. m.*
HERR OLOF VON DALIN,
OCH
STATS-SECRETERAREN *m. m.*
HERR SAMUEL
KLINGENSTIERNA,
LADES I HÖG TILSAMMAN,
PÅ LOF-ÖN,
D. 17. AUG. MDCCLXIX.

Stockholm, Tryckt hos Direct. LARS SALVIUS, 1769.

Til evårdlig ihogkommelse af de stora förtjenster, hvarmed framledne Hof-Cancelleren m. m. Herr OLOF von DALIN och Stats-Secreteraren m. m. Herr SAM. KLINGENSTIERNA förvärfvat sig i allmänhet hela uplysta världens högaktning, och i synnerhet vår Nådiga Öfverhets ädelmodigsta åtanka; hafver Hennas Kongl. Maj:t vår Allernådigsta Drottning låtit, vid Drottningholms Sokne-Kyrka på Lot-ön, åt dem förfärdiga en gemensam Graf och Minnesvård, utom Kyrkan. Grafven murad och hvåld, af tilräckligt utrymme för bägges Lik, är öfvertäckt med Jord, i skapnad af en gammeldags Ätthög, med sten-fot rundt omkring: sammanbunden med sjelfva Bo-gårds-Muren: Minnesvården där ofvanuppå, en Pyramid, af

A

Svensk

Svensk grön och hvit Marmor, som hvil-
lar uppå sin Fot, omgifven af huggna Ste-
nar lagda trappvis, m. m. som bifogade
ritning utvisar. Öfverst å Pyramiden är en
förgyld Nordstjerna, som har, i stället för
Globen med sin bekanta inscription: *Ne-
scit occasum*, de Aflednas Vapn et å hvar-
dera sidan, under öppna Kronor, och läses
å ena Pyramid-sidan, i förgyllda Bokstäfver:

JUBENTE.

LUD. ULRICA.

REGINA.

CONGESTUS. TUMULUS.

UBI. QUIESCAT.

VIR. A. FORTUNA.

MULTUM. JACTATUS.

ET. LITERIS. NOBILIS.

OLAV. DALINUS.

EQUES. AUR.

AUL. REG. CANCELLAR.

GUSTAVI.

PRINCIPIS. JUVENT.

QUONDAM. MAGISTER.

QUIQUE.

BENE. MERENDO. CIVES.

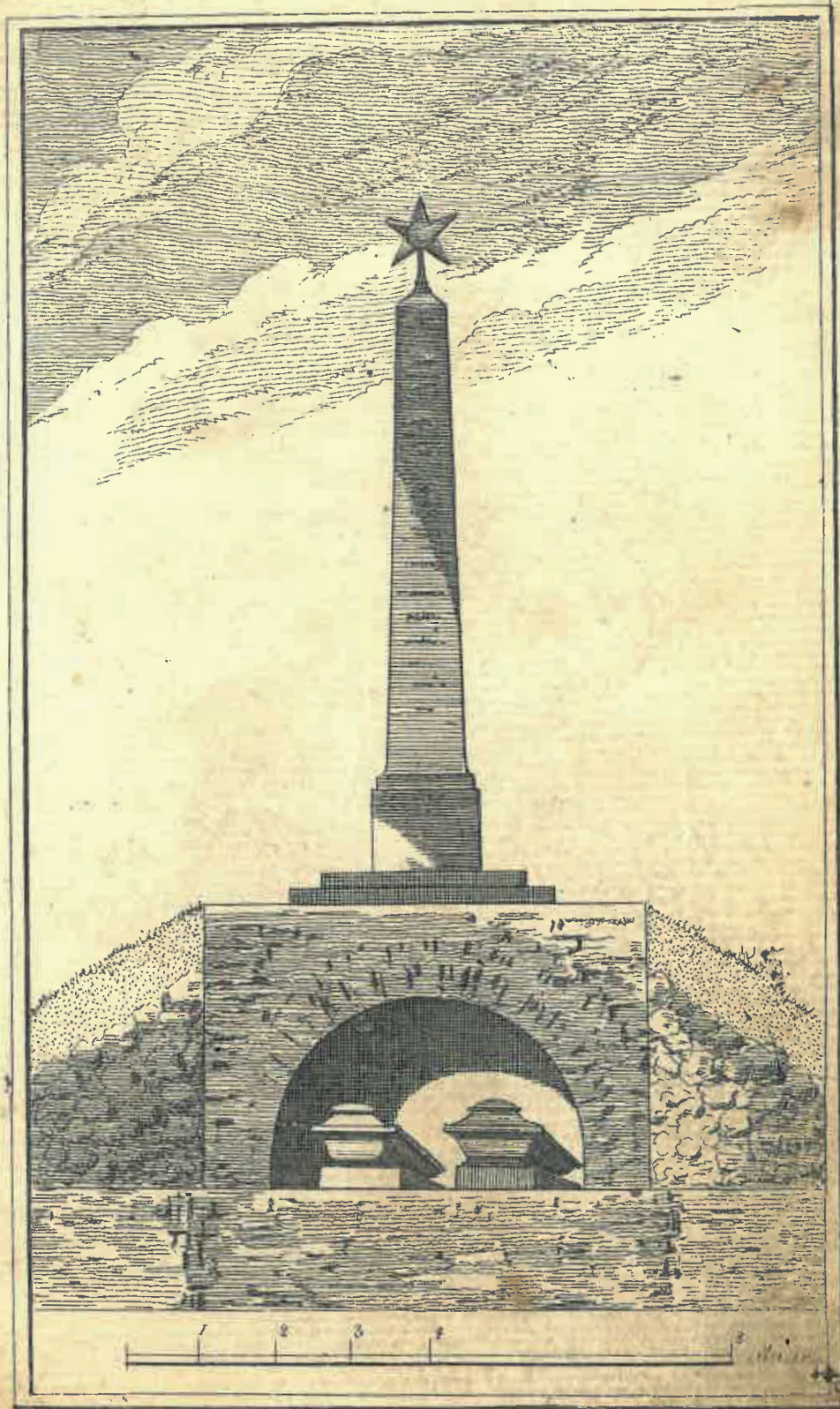
FEC. SUI. MEMORES.

ARGO. OCULATIOR.

NEC. TRISTIS. TAMEN.

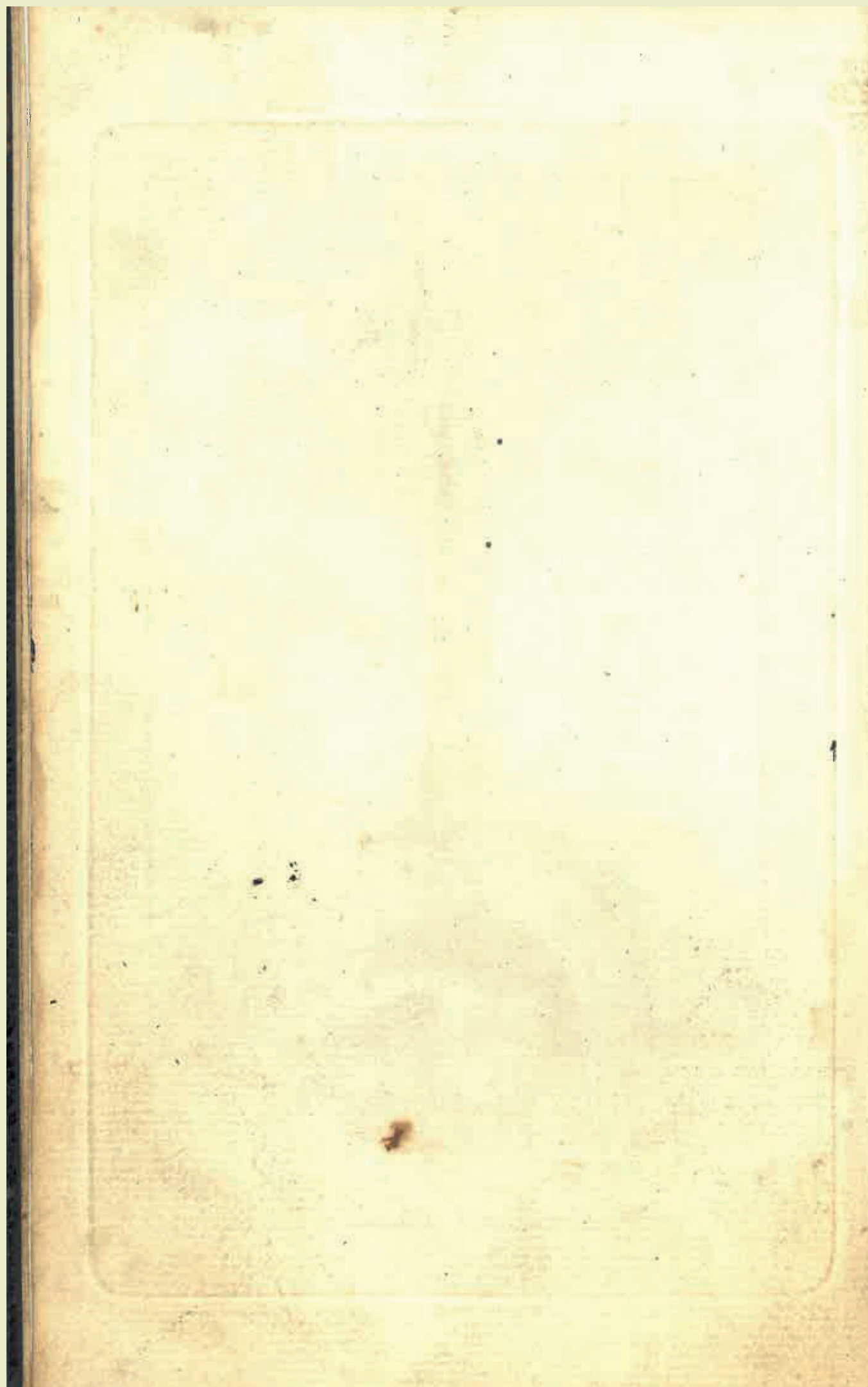
MORUM. CENSOR.

IDEM.

J. Rehn Delin.

L. G. Gillberg

IDEM. POËTA.
 APOLLINE. IPSO.
 ET. PATRIÆ. HISTORICUS.
 VERITATE. DUCE.
 NAT. MDCCVIII. OB. MDCCLXIII.
 SIC. ILLI. SIT. TERRA. LEVIS.
 UT. SALE. ET. LIBERALI. JOCO.
 REG. CURAS. LEVAVIT.

Å andra och motstående sidan:

JACET.
 COMMUNI.
 SUB. LAPIDE.
S. KLINGENSTIERNA.
 MATHEMATICORUM.
 EXIMIUM. DECUS.
 GUSTAVO.
 SOLII. REG. HÆREDI.
 AD.
 SUPERIORA. STUDIA.
 SUBSTITUTUS. COMES.
 HINC.
 PLAUDENTIBUS. BONIS.
 SECRETARIUS. STATUS.
 ET.
 EQUES. AUR. FACTUS.
 IISDEMQUE. MOERENTIBUS.
 DECEDENS. A. MDCCLXV.
 ÆTAT. LXVII.
 ADVORTE. VIATOR.
 A 2 QUAN.

QUANTULO. COLLE.
CLAUDATUR.

QUI.

MAXIMA. MENTIS. VI.
TERRARUM. ORBEM.
METATUS.

NOMINE. SUO. LITERATUM.
IMPLEVIT.

Sten-Stilen är af Cancelli-Rådet Herr C. R. BERCH fattad med samma lycka och finnrighet, hvaraf vi hafve så många och berömliga vedermålen i vår Vitterhets-Historia.

Sedan Grafven blifvit på ofvannämnda fått tilredd och sirad, vardt dagen utsatt til Likens inflyttning som i går d. 17 Aug. och ehuru de blifvit för detta Jordfåstade, och Åminnelse - Tal, efter vanligheten i Kongl. Vetenskaps-Academien hållne öfver Hr. Hof-Cancelleren, af Kyrkoherden Herr Doct. OLOF CELSIUS : öfver Herr Stats-Secreteraren, af Professoren Herr MART. STRÖMER; tacktes Hennes Kongl. Maj:t Drottningen icke desto mindre Allernådigst befalla H. K. Högheits Prinsess. SOPHIA ALBERTINAS Informator Hr. Lagman E. SOTBERG, at ännu, vid detta tilfälle, hålla et kort och lämpligt Tal. Hvilket ock skedde samma dag kl. 6. e. m. i Lof-ö Kyrka,

Kyrka, hvarest Liken blifvit i Choret fram-
fatte. Och om det är tecknad t il Aremin-
ne för den Mantuanska Poëten, at hans
Ben blifvit förda ifrån Brundusio til Nea-
pel, på Augusti befallning, och för den
berömda Is. NEWTON, at Lord-Cancelle-
ren, två Hertigar och tre Grefvar buro up
hans Lik-täcke, m. m. lår det vara ännu
märkvärdigare, ätven som det oförnekligen
är långt ärerikare för *DALIN* och *KLIN-
GENSTIERNA*, at Deras Hvilo-rum
blifvit af Kongl. Hand beredt och invigdt
af närvarande:

Hans Maj:t, KONUNGEN.

Hennas Maj:t, DROTTNINGEN.

Hans Kongl. Höghet KRONPRINSEN.

Hans Kongl. Höghet PRINS CARL.

Hans Kongl. Höghet PRINS FREDRIC.

Hennas Kongl. Högh. PRINSESS. SOPHIA
ALBERTINA.

Deras Excellencer, Kongl. Maj:ts och
Riksfens Råd:

Herr Grefve C. F. SCHEFFER. m. m.

Herr Grefve H. H. LIEWEN. m. m.

Herr Grefve A. HORN. m. m.

Herr Baron C. RUDENSCHÖLD. m. m.

Herr Baron FR. RIBBING. m. m.

Herr Baron M. v. HERMANSSON. m. m.

Herr Grefve N. BIELKE. m. m.

Herr Baron FR. C. SINCLAIR. m. m.

Deputerade af Kongl. Vetenskaps-Aca-
demien, utom Ledamöterna ibland
Deras Excellencer, Herrar Rikf. Råd:

Hr. JOHN JENNINGS, Acad. h. t. Præses,
Kammarherre m. m.

- Baron D. TILAS, Landshöfdinge m. m.
- PEHR WARGENTIN, Acad. Secret. m. m.
- CARL R. BERCH, Cancelli-Råd.
- CAST. RÖNNOW, Stats-Råd, m. m.
- BENGT FERNER, Cancelli-Råd.
- JOH. C. WILCKE, Lector m. m.
- DAV. SCHULTZ, Professor, m. m.
- DAN. MELANDER, Professor m. m.
- CL. ALSTRÖMER, Commissarius.

Med flera af Kongl. och Furstliga Hof-
Staterna, både Fruntimmer och Cavalierer,
utom åtskilliga andra och förnåmare Am-
betsmän, hvilke samteligen, efter slutadt
ofvannåmda och hosföljande Tal, ledsagade
Liken til deras Hvilo-stad: och lår samti-
den och efterverlden aldrig förgåta de tå-
rar, som fälldes, de blomster, som ströddes,
vid denna Graf.

Drottningholm d. 18. Aug.

1769.

TIL
DERAS KONGL. MAJ:TER
UNDERDÄNIGT
TAL,

VID
BEGÄNGELSE-ACTEN,

I
LOF-O KYRKA.

Stormågtigste, Allernådigste
KONUNG!

Stormågtigsta, Allernådigsta
DROTTNING!

At Vitterhet och Vetenskaper göra
Människan skicklig at gagna sig sjelf
och andra, är en sanning, som man
nog kan förtyda, men icke med skål ve-
derläggga. Det värde de åga hos tänkande
Folk, är med Samhållens vålgång så nära
förenadt, at bågge tillika stiga och falla,
om icke altid i samma mon, likvål med ge-
mensam kånning, och inbördes, antingen
gagn eller skada. Grækland, Italien, ut-
om andra, både äldre och nyare Stater,
hafva i det målet gjort enahanda försök,
och

och vår egen erfarenhet intygar det samma. Vi föreställe oss allena den tiden, då vår Vitterhet merendels bestod i Hår-skri och Vapne-gny, vår vetenskap i Hårnad och Fålt-lefnad: rycktet utspridde vår mandom och tapperhet i hela världen, men afmålade dårjåmte vår grofhet och fattigdom. Försynen har sedermera tilskyndat oss et lyckligare tid-hvarf, och ibland uplysta Folk-slager, et hederligare omdöme: Vi tåfle med dem i kunskaper, med hvarandra i åtrå at ståda våra tankar, förbåttra våra seder, våra enskyldta och allmänna författningar: Om vi ånnu sakne en önskelig stadga och jämnlikhet med andra och lyckligare Samhållen, år denna åndring och omtanka icke desto mindre en verkan af Vitterhet och Vetenskaper på oss och vårt Fådernsland. Märkvårdigt år, i så olika tid-skiften, at Norden, åfven som Södra Verlden, frambragt dem, som Naturen begåfvat med fynnerliga förmoner, och liksom åmnat til Ledare i Krig och Bardalekar, i Vett och Snillebragder: Måner, som banat sig sjelfva och andra vågen til evårdligt minne; ehuru med den skillnad, i min tanka, at de förre gjort mera buller, men de senare mera nytta i Verlden, och upvåcka hos samtida och efterkommande en vårdigare åtanka.

Sådan ihogkommelse förtjena i synnerhet tvånne våra Nordiska Snillen, för detta, EDRA KONGL. MAJ:TERS Tromån och Riddare af Nordstjerne-Orden, Hof-Cancelleren, Vålborne *Herr OLOF von DALIN*, och Stats-Secreteraren, Vålborne *Herr SAMUEL KLINGENSTIERNA*, hvilkas minne å nyo uplifvas, då vi hånnte det förgångliga, de lämnat åt Jorden, tilsamman i en årefull Grift: Vi erinne oss några få af de många och stora förtjenster, som gjort deras lefnad ibland oss så upbygglig, deras åminnelse så hedrad och firad.

Herr Hof-Cancelleren *DALIN* hade med lyckliga Snillen gemenfamt, at redan i yngre åren utmärka en ovanlig qvickhet och smak, i synnerhet för sådana Vitterhets-öfningar, i hvilka inbillnings-gåfvan egentligen lyser. Med dessa förmoner, ledsagade af en grundlig Sedo-låra, trädde han in i stora Verlden, utan årtligt anseende, utan betydliga Anförvanter, utan de så kallade lyckans håfvor: En Yngling, som behöfde icke Gynnare, utan Vänner, som han feck, efter sit tycke och önskan, några få, åfven så uplysta, som pålitliga, och en erfarenhet, som han i stillhet förvärfvade och vissligen nyttjade. Han kände Hufvud-staden, men var ännu okänd sjelf, då

då han meddelade Allmänheten en samling af nyttiga Lårdomar, hämtade af Historien, af Moralen och Stats-kunskapen, med en urskillning, tillämpning och driftighet, som varit mindre behaglig, kan hånda, om Argus varit mindre tyfslåten för sin egen Person: ty merendels behagar en Satyrisk Penna ej längre, än Handen är obekant. *DALIN* vardt sedermera känd, befordrad och upmuntrad. At öka sin kunskap och erfarenhet, besökte han främmande Länder, och lärde annorlunda, än af Böcker och berättelser, at känna främmande seder: Han reste, som de Vise i forna dagar, med upmärksamhet och nytta för sig och sitt Fosterland. Tid efter annan såg man ock efteråt, äfven som tilförene, flyta ur hans lyckliga Penna åtskilliga större och mindre Skrifter, i bunden och obunden Stil, en del skämtfulla, en del allvarsäma, och alla behagliga; men ingen förträffligare än *Svenska Friheten*. En Skrift, i mitt tycke, som ensam ger honom företräde, om icke för alla våra Skalder, åtminstone för dem, som ännu hade hedrat Svenska Parnassen. Man finner hos honom, hvad en Mästare i Konsten kan bringa tillamman, höga tankar, viktiga ord, liflig målning, redig och afpassad stådning, och i Versen den myndiga gång, som et ämne af sådan

värdig-

vårdighet fordrar. Kortligen, och at vidare nyttja en berömd kånnares, och det som mera är, en medtäflares omdöme: må efterkommande blifva så upodlade de vilja, finna i hans Vitterhets-Nöjen så många mänskligheter de behaga, är han dock alltid det Snille, som utgör sit eget och hos oss det egentliga tid-hvarf, hvarifrån *Svenska Skalde-konsten* fått sina regler at följa och stiga i smak och behaglighet. (*)

Men *DALIN* var skicklig til mera. At lära sina Landsmän tänka och tala på Moders-målet, var en heder, som flere för honom åstundat, någre försökt, men ingen så lyckligen ernått. Han hade skrifvit så väl om *Svenska Friheten*, vardt ock anmodad at skrifva *Svea Rikes äldre och nyare Historia*: et stort och viktigt ämne, hvartil behöfdes hans insigt i Handlingar och Ätt-längder, hans urskillning, arbetsamhet och Penna. Det vi ägde förut, var uti Hand-skrifter och urmodiga Böcker antingen kringspridt, eller stympadt och oredigt; men blef af honom samlat ifrån urminnes-tider och utförligen upgifvit, til och med första åren af sistledna Hundradet, med den fintlighet, de uplysningar och

(*) Se Hr. Doct. O. CELSI *Åminnelse-Tal* öfver Hr. Hof-Cancelleren, hållet år 1764.

och trovårdighet, som göra honom af våra Håfder ganska mycket förtjent, och hedrad af alla, som erinra sig at tadla år oändligen lättare, än skrifva en Rikshistoria.

Herr Hof-Cancelleren ågde alt hvad man kallar et lyckligt och upodladt Snille; Han ågde ock det, som aldrig bör vara därifrån löndradt, et godt och hederligt hjerta: det röjer sig i alla hans Skrifter, i hela hans lefnad. Hans Penna var flytande, ibland driftig och under tiden stic-kande; men icke emot Religion, icke emot vissa Personer: Han skref emot fördomar och vantro, emot vanarter och laster. Hade för GUD och sin Öfverhet en fannskyldig vördnad, och var en rättfinnig Medborgare, en Människo-vän, som väl kunde sucka, men icke beklaga sig, än mindre hämnas, ånskönt han ock hade sin del af bekymmer och oro. I lyckans omskiften jämnfinnad, icke nedslagen i motgång, icke högmodig i medgång: var i omgång tyfvlåten och allvarlam, men lätt och angenäm: hade den gåfvan at vinna, den förtjensten at behålla sådana Vänner i lifstiden, som ålska hans minne och hedra hans Stoft i Grafven.

Hvad

Hvad *DALIN* var i Svenska Skaldekonsten, i Vältaligheten och Historien, det var i Mathematiska Vetenskaperna Herr Stats-Secreteraren *KLINGENSTIERNA*, som hade, utom namnet, en äfven så oblidlycka i ungdomen: och tycks som Försynen understundom vil spara i et, hvad den uppfyller i annat hos sådana Snillen, som tillredas at lyta för andra i världen. *KLINGENSTIERNAS* var rikt, genomträngande, och af naturen så lämpligt, at det borde gå långt i hvilka delar af mänskliga kunskapen han utvalt, och i de flesta längre än andra. I hopp om lättare befordran, valde han Lagfarenheten, och årnade söka sin lycka i et af Riksfens Collegier; men hogen lekte fast mera på Mathematiken, hvaraf han gjorde i längden sin hufvudsak.

Dertil var han ock begåfvad med en synnerlig skarpsinnighet: lärde sig Elementerna själf, och läste VI Första Böcker af *Euclidis Geometrie* 20 gånger igenom, innan han släppte den saken; til öfvertygande vedermäle, at et godt Hufvud är merendels sin egen Låro-måstare, och har i redighet och sanningar et nöje, som allmänna Snillen sakna. I andra til Vetenskapen hörande delar, gjorde han äfven så ovanliga framsteg: feck någon undervisning

ning i Algebra; men öfvertråffade inom kort tid sin undervisare: drögde ock icke länge, innan han gaf in i Kongl. Vetenskaps-Societeten et nytt Förlök, at finna Atmosphærens högd: en Afhandling om Thermometrens förbättrande m. m. hvarigenom han, som tänkte utan tvifvel, som LEIBNITZ låger på et ställe, at upptäcka en enda okänd sanning är hederligare för Människo-snille, än skrifva tillamman flera Academiska Disputationer om bekanta saker; blef icke allena fördelaktigt känd, utan ock för sit arbete hedrad och upmuntrad. Kortligen, han var både lärde och Lärare här hemma, innan han begaf sig til Utrikes Lärda: ibland andra, til en WOLFF i Marburg; som, genom Bref til H. M:t Konung FREDRIC, lade grund til hans befordran och den heder han framdeles gjorde sit Fädernesland: I Basel besökte han de berömda BERNOULLIerna, och hade, utom andra Mathematiska öfningar, det nöjet, at uplösa et Probleme, hvarmed JOH. BERNOULLI åtnat förlöka NEWTONS Discipular i Angland, om han icke imedlertid blifvit förnögd af KLINGENSTIERNA, som tänkte lika med dem, och gjorde hans utmaning aldeles fåfång. I Paris och London lemnade han icke mindre berömliga prof af sin lärdom och grundliga insigt,

infigt, och dermed, så väl som med annan Utrikes förvärfvad skicklighet, kom han både efterlångtad och värdig hem, at tiltråda Geometriæ-Profession uti Uptala.

At jämnföra det tilstånd, hvaruti Mathematiska Vetenskapen nu var, med den upodling, drift och tilväxt, den fått i hans Schola: at nämna de Rön och Förloök han gjordt, de genvågar han funnit, de sanningar han upptäckt, eller närmare förklaradt i Naturkunnigheten; det vore, om man ock förtiger inemot 200 Afhandlingar i spridda Mathematiska Ämnen, som, af honom måsterligen utarbetade, förvaras i Handskrifter, det vore, säger jag, aldeles nog, om det behöfdes, at göra hans förtjenster mera kända, mera gällande, än de redan äro, hos hvar och en som vet, at intet Stånd, intet lefnads-sätt, intet Borgerligt företagande är, som icke behöfver Matematik eller behöfver de Vetenskaper, som denna råcker en hjälpsam hand. (*)

Det

(*) Se Hr. Profess. STRÖMERS *Åminnelse-Tal* öfver Hr. Srats-Secreteraren, hållet år 1768. Och en Anonyms vackra Afhandling, om *Vetenskapernas uphof och verkan &c.* Stockh. s. å.

Det var honom likfom förbehållet, at i alla dess delar icke allena tänka lättare, redigare, djupfinnigare, än andra, utan ock at tydligen meddela sina tankar åt dem, som efter honom vid Rikets Lärö-fåten, vid allmänna och enskylta Verk, hedrat och ännu hedra vår tid, icke med ord, utan med saker, icke med gramlåt och blotta förslager, utan med nyttiga rön och hållsöfama anstalter. Med sådana vedermålen har han i Vetenskapen förvärfvat sig ibland samtidingar et onekligt företräde; af dem och efterkommande et större namn, genom sina få i trycket utgifna Arbeten, än andre, som öfverhopat världen med många och vidlöftiga böcker.

Så ogemen lärdom var blandad hos Herr Stats-Secreteraren, med alt hvad som fordras til en nöjsam och artig sammanlesnad. Han ägde ock, utom sin Vetenskap, andra och sållsamma förmoner: smak i Vitterhet, känning af Verld, och under et tryggt och tarfligt utseende, et fromt och muntert sinne. Var ingen ting mindre än Philosoph, i den meningen, at sätta för mycket värde på sig sjelt, och för litet på andra: I samtal förträfflig, och en Måstare at tänka, innan han talte, och at tala med sammanhang och visshet: med få ord, en uplyst och redlig Man, intagen af rättskaf-

B

fans

fans vördnad för GUD och sin Öfverhet,
af kärlek til Medborgare, af ömhet för
sina Vänner, och liksom *DALIN*, enkel
och jämn i hela sit våfende.

Vore Vitterhet och Vetenskaper äfven
så olika verkande på sinnelag och feder,
som de af olika Snillen fordra sin öfning
och upodlan; skulle ingen skilnad synli-
gare vara, än imellan en lycklig Poët och
en skarpsynt Mathematicus; Ingen öfver-
enskommelse dem imellan vidare, än at
den ene äfven som den andre, varit be-
gåfvad med stora Naturs-förmoner, och
nyttjat hvar och en sina, med lika omsorg
och lika önsklig verkan. Men så skiljak-
tiga Lårdoms-öfningar äro, hafva de hvar
med annan gemenfamt, åtminstone är de-
ras rätta syftemål, at uplysa och förbättra,
at låra och beveka människan at lefva ic-
ke sig sjelf allena, utan ock at lefva för
andra: och lånder de stora Män, hvaraf
vi här, i en Graf och under gemenfamt
Äre-stod, inneslute det förgångliga, til äf-
ven så oskiljaktigt, som evärdligt beröm,
at samtiden vunnit af deras lefnad icke
mindre, än lärda Verlden af deras snillen
och kunskaper. De hafva ock haft den
förnöjelse i lifstiden, som gör deras min-
ne lika odödligt, at njuta en otvungen
aktning af medbröder, af medborgare et
vårdigt

värdigt förtroende, af sin Öfverhet en utmärkt nåd: jag menar icke den rättvisa, som tillskyndat båda et rum ibland våra af Vitterhet och Vetenskaper måst förtjenta Snillen i Norden: icke de Ambeten, som bågge med lika nit och loford beklädt: icke de Namn och Äre-tecken de burit, alltid hedrande, när synnerliga och mogna förtjenster därigenom utmärkas: jag förstår egenteligen det, som öfvertråffar alt sådant, som blifvit dem ombetrodt, af den ena lyckligen börjadt, af den andra lyckligen fullbordadt, at i Vitterhet och Vetenskaper handleda och stadga HANS KONGL. HÖGHET, Svea Rikes Arf-Herre, vår Nådige KRON-PRINS.

Allernådigste KONUNG!

Allernådigsta DROTTNING!

Så hugneligt det är för hvar och en värdig Underlåte at åga sin Öfverhets nåd, så ofelbart är, at uplyste och välsinnade Underlåtare äro i alla omständigheter Thronens såkraste pelare. Det Allernådigsta förtroende som EDRA KONGL.

MAJ:TER behagat för *DALIN* och *KLINGENSTIERNA* hyfa, uti så öm och i enskildt, så väl som i allmänt afseende vigtig sak, var deras största hugnad i Lifvet, och deras yppersta åra i Döden: en sak, ehuru blandad med det bekymmer, som ingen, utan Fader- och Moderligt hjerta känner, men af Förfynens skickelse dem, ibland våra Lärda, anförtrodd, som varit så lyckliga at låta EDRA KONGL. MAJ:TERS omsorg, så skicklige at upodla de höga egenskaper, som göra HANS KONGL. HOGHET icke mindre värdig EDRA KONGL. MAJ:TERS kärlek, än Undersåtares oinskränkta vördnad. At Verket prisar sin Måstare, är en Måstares rätta beröm: och må desse berömvärde Män åga hvad loford de eljest, hvar i sit ånne, förtjena; är deras uplysta nit och pröfvada skicklighet, at bereda vår fågnad i det närvarande, vårt hopp i det tilkommande, deras verk och deras heder.

Hvad annat utmärker det Äre-minne, som de med hvarannan gemensamt dela, och EDRA KONGL. MAJ:TER åt dem, på detta ställe, med denna högtidlighet, helga och inviga? En Minnes-vård, hvaraf HANS KONGL. HOGHET, med nådigt välbehag, ser Sina stora Måstares Namn och

och Förtjenster liksom försäkra hela uplysta Verlden om vårt allmänna vål och Dets egen odödliga åra i framtiden: En Minnes-vård, hvaraf vi ej hafve något dylikt exempel i förra eller senare tider; åtminstone i lärda Verlden, ingen så vördig och ingen så åre-rik. Rom hedrade VIRGILIUS och Ängland sin NEWTON; men icke OCTAVIUS och LIVIA Poëtens Grift, med omvårdnad och egen närvarelse, vid POZZOLI; icke GEORG (*) och CAROLINA (**) Philosophens Graf, i WESTMINSTER. Det är vår tid förbehållet, at hafva så nådig, så oförliknelig upmuntran til Vett och Dygd: et Ämne för en *DALIN* at lyckligen afskildra, för en *KLINGENSTIERNA* at vördigt skårskåda; men för oss, i underdånig tyftnad, at känna och vörda.

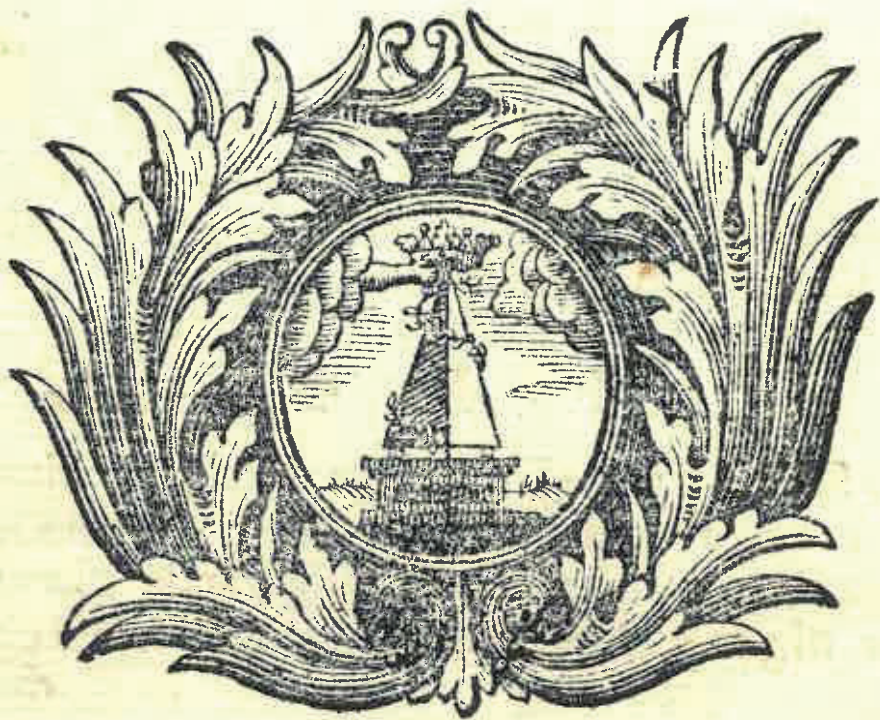

Sälla Själar! J odödlige Män! hvilkas öfverlevor i denna Åro-Grift förvarade blifva, om icke *Edar* vålgörande Natur har någon vidare gemenenskap med oss och
det

(*) GEORG II AUGUST.

(**) WILHELMINA CAROLINA, som af en del *Genealoguer* kallas WILHELMINA CHARLOTTA.

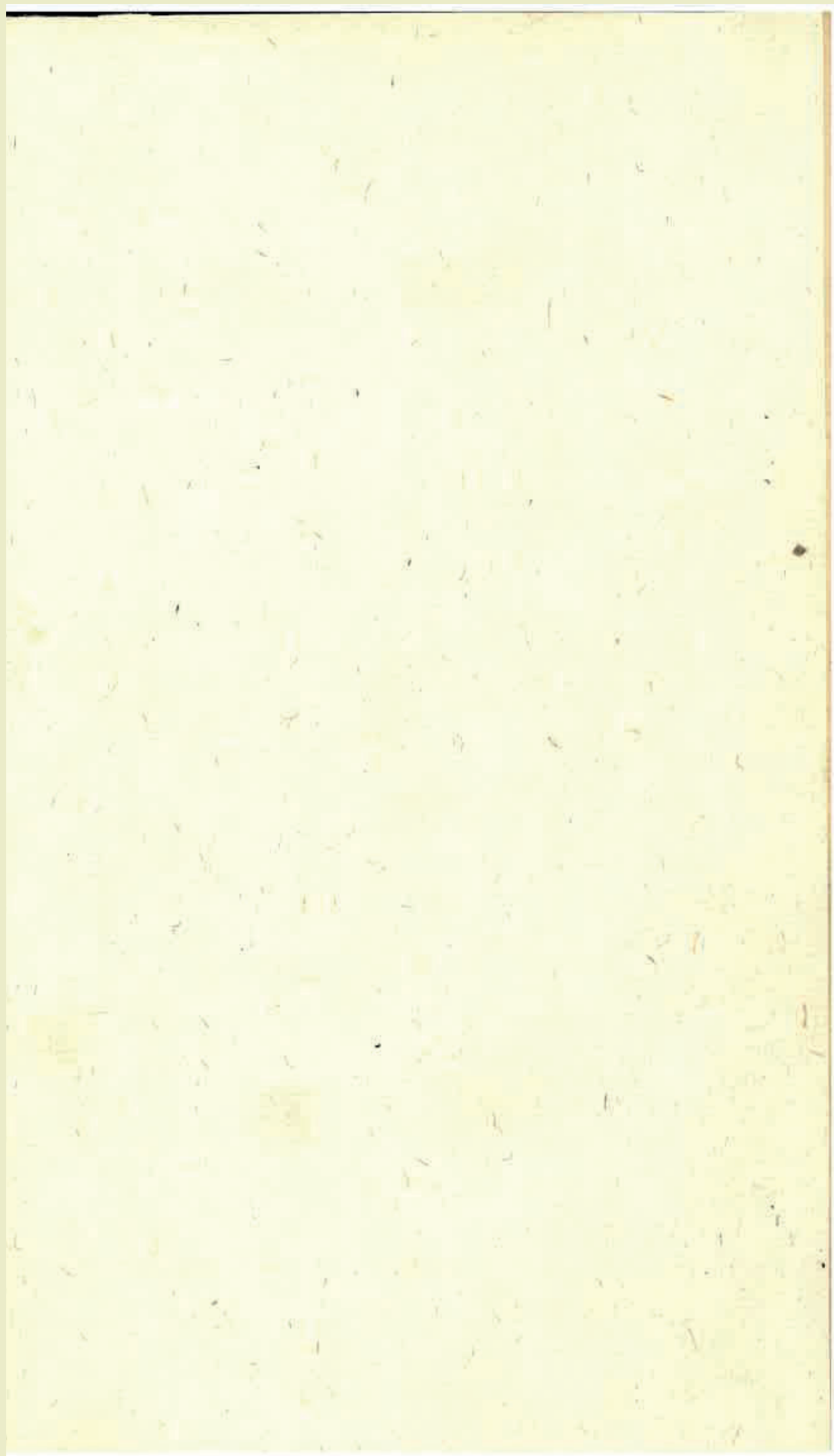
det timliga, låten då *Edra* Namn vara så
levande, *Edra* Förtjenster så verkande
hos senaste Efterverlden, at ingen, som
denna *Edar* Vård och Hvilo-stad söker
och skådar, oskårad härifrån afträder: jag
menar, utan känning af den tacksamhet,
af den nit och oskrymtada vördnad, hvar-
af *Edra* hjertan varit och Våra up-
fyllde åro, för *Edar* och Vår,
ADOLPH FREDRIC och
LOVISA ULRICA.

Alf. Hennes Konglig Ma-
jestät Drottningen aller-
nådigst förärat til Lofö-
Kirka, at deruti bestän-
digt förvaras, och bör så-
ledes i Kyrkans Inven-
tario uplagas.

Lofö Brestgård,
d. 22. Octobr. 1769. Erik Beyerstein
Bapt. Kåsti.

D. 17. AUG. MDCCLXIX.

L. Gillberg del. et scul.